

Legenda Bibasianului auriu

Într-o seară călduroasă de iunie, din primii ani ai acestui secol, mă distram împreună cu colegii mei, adunând Pokemoni în parcul de lângă stadion. Dintr-o dată cerul se luminează neobișnuit și își făcu apariția o navă spațială, care se îndrepta către noi. Am rămas uimiți și am fost șocați pentru moment, nimeni nu se aștepta la asta. La început am vrut să fugim, dar curiozitatea a învins și de la o oarecare distanță am început să privim din ce în ce mai atenți. În timpul aterizării racheta, care scotea scânteii a aprins pâlcul de copaci de sub ea. Prietenii mei s-au speriat atunci și au fugit care încotro, dar eu simțeam în continuare o dorință nespusă de a privi totul până la capăt și am rămas. După un moment, ușa navei s-a deschis și din ea au coborât șapte extraterestrii. Arătau ciudat, aveau o înălțime medie, dar pielea le era turcoaz, părul capului era ușor albastrui iar urechile le erau enorme, ca niște frunze de varză. Măinile, foarte ciudate și ele, erau scurte și nu aveau decât patru degete. Mi-au atras atenția și ochii lor, care erau foarte mari și pătrunzători, luminând ca două reflectoare. Unul din noii veniți ținea în brațe un ou uriaș, care era alb, cu puncte roz pe el. Alături avea o piatră pe care a lăsat-o între copaci.

Înainte de a-mi reveni complet, extraterestrul s-a apropiat de mine (restul prietenilor urmărind speriați din spatele copacilor), iar un alt străin, probabil șeful lor m-a rugat să vorbesc cu ei. El avea o voce care imita graiul pământesc și m-a asigurat de pașnicile lor intenții pe Pământ. A spus că fac o serie de experimente științifice pentru a putea să își salveze planeta și să mențină viața pe acele meleaguri îndepărtate. Desigur, pentru siguranța tuturor și pentru a nu crea panică, întreaga misiune trebuia să rămână secretă.

Avem nevoie de șase luni, au spus, pentru a strânge informații incluzând coduri genetice de la animale și plante. Aceste coduri urmau a fi transportate pe planeta lor, planetă care se numea BIB-AS.

În tot acest timp inediții vizitatori, în camuflaj total (constând în costume din piele artificială trase peste tot corpul) aveau să joace un rol de simpli cetățeni, locuitori ai orașului Goleniow.

Bibasienii nu erau la fel, ci aveau culori diferite. Astfel, cel verde avea să joace rolul unui doctor, chirurg de succes, talentat și priceput. El a vindecat mulți locuitori, pe unii făcându-i chiar să se ridice din scaunul cu roțile. Bibasianul albastru avea să devină cel mai bun atlet, campion mondial la suta de metrii, iar cel galben era fermier, dar nu un fermier oarecare, ci deținătorul recordului mondial la cultura de morcovi, aceștia atingând până la un metru lungime.

Legenda spune că bibasianul galben, albastru și verde era de fapt unul și același, dar care se putea teleporta și clona oricând.

Străinii s-au dovedit a fi umani, buni, generoși, folosindu-și toate calitățile și puterile în folosul locuitorilor orașului Goleniow.

Restul bibasienilor, roșu, roz, alb și violet aveau să ajute la strângerea de informații utile și analiza lor. Unul dintre ei păstra în apartamentul său un ou adus de pe planeta lor BIB-AS. După o lună oul a eclozat, iar un bibasian dinozaur a scăpat și a fugit în pădure. După ceva timp, căutătorii de ciuperci l-au găsit întins în pădurea deasă a înălțimilor Pilot. Nici până astăzi nimeni nu știe ce era acea creatură și cum a ajuns acolo.

Datorită mediilor de informare de astăzi, când toate știrile circulă atât de liber și iute, aproape niciuna dintre aceste povești nu a scăpat atenției locuitorilor polonezi. O mulțime de oameni au venit pentru a se antrena cu bibasianul albastru. Se spune că, cu fiecare antrenament al său, pista de alergare devenea tot mai albastră, atrăgând și mai mulți curioși. Doar localnicii știau cauza.

Cât timp bibasienii au rămas în Goleniow, numărul turiștilor a crescut enorm. Peste jumătate de an, însă, eu și doi dintre prietenii mei am fost informați că cei de pe planeta BIB-AS și-au îndeplinit misiunea lor pe Pământ, procurându-și codurile genetice necesare perpetuării speciei lor.

După plecarea bibasienilor doctorul miraculos, campionul și fermierul nemaipomenit au dispărut brusc din Goleniow. Era greu de acceptat varianta lansată de aceștia că toți trei au murit într-un accident aviatic.

Dar stai, este această legendă adevărată?! Poate că cineva doar mi-a spus o poveste, sau poate că doar am visat. Sau... stai! Pista de alergare albastră există, ea poate fi văzută pe stadion, piatra este încă în parc, iar dinozaurul de pe strada Szkolna pare înfricoșător...

Oricum ar fi, în onoarea acestui eveniment, autoritățile orașului au decis să ridice un monument dedicat generațiilor viitoare. Racheta poate fi văzută în spațiul de joacă de la Planty, luminile din parc, de pe lângă stadion, simbolizând și ele momentul aterizării, amintindu-ne și astăzi de legendarul bibasian auriu...

Aceasta este povestea bibasianului auriu, pe care eu v-am tălmăcit-o prin vorbe, iar voi o puteți transmite mai departe prin desenele voastre pline de culoare și dând frâu liber imaginației.